

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. VII. Quando delegatus censeatur habere jurisdictionem?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

§. VII.

Quando delegatus censeatur habere jurisdictionem?

222. *Re. i.* quod nullam habeat jurisdictionem quoad exercitium, priusquam literarum mandati sibi presentata fuerint. Licet enim ipsa die datae litterarum jurisdictionem recipiat *in habitu*, non habet tamen *in actu*, & exercitio ante earum presentationem. *c. super eo. 12. de Appellat.* ibi: si autem intra certum tempus lis decidenda committitur, ex tunc terminus incipit currere, *cum Judices contigerit literas recepisse*; & *c. Pastoralis. 12. de Rescript.* ibi: *sed antequam exprimentur persone, vel res, delegatus nequit jurisdictionem hujusmodi exercere.* ubi Gl. *V. Jurisdictionem*, habet ergo jurisdictionem, ait (intellige, habitu) licet non habeat exercitium.

223. Ex hoc sequitur, omnia acta delegati post datam litterarum, sed ante illarum presentationem, esse nulla, & irrita, nec convalescere post subsecutam illarum presentationem, ut docet Sanchez *l. 8. matr. d. 29. num. 10.* & alij. Unde non sufficit, quod sciat, delegationem in se factam esse, ut docet Lotharius *l. 1. q. 40. n. 27.* Nam vis delegationis non stat in scientia, vel ignorantia delegationis, sed in productione litterarum, seu mandati; ratio est, quia, cum jurisdiclio sit qualitas, quæ non inest homini naturaliter; probari debet, quod non sit, nisi exhibitione mandati, quo docere possit commissionem sibi factam ab eo, cujus est, delegare potestatem relaxandi legem suam pro tali casu, ut bene docet Sanchez cit.

224. *Re. 2.* non sufficere, quod presentetur delegationis, seu litterarum commissionis exemplar, sed debere mandatum originaliter presentari. Nam alias nec certus fuit delegatus de jure sibi competente; nec de illo probationem faceret debitam; & ejusmodi commissiones in re tam gravi, qualis est valor hujus Sacramenti, pendentis a jurisdictione delegata, sæpe suppositivis literis, & fraudum periculis exponerentur; ita Card. Tusch. *conclus. 435. n. 9.* & complures alij.

225. Ex hoc colliges, ut Oratores a delegato valide dispensentur, non sufficere, quod Pontifex supplicationi annuerit, quod mandatum super hoc expediti præceperit,

Tom. IV.

quod Oratores certi sint, jam etiam esse expeditum mandatum, & actu esse in via, imò statim adfuturum, si delegatus illud in originali nondum habet; tum quia jurisdictione sibi commissa prius uti non potest, ut dictum est n. 2223. tum quia delegatus nulliter agit, non præmissa cognitione causæ secundum formam mandati, ut dicemus infra. Et ideo, si Oratores impediti, post supplicationem Romæ factam, ac ejus admissionem à Papâ, certiores de mandato redditi, & commissione proximè mittenda, dissimulato impedimento, etiam in facie Ecclesiæ contraherent, contractus irritus esset, etiam si per errorem putaverint, hoc ipso se solutos ab impedimento, quod Papa concesserit, ut ipsorum Ordinatio dispensatio quoad ipsos committatur; quia tamdiu manent legati impedimento, donec delegatus mandatum exequatur, ut per se constat; mandatum enim non continet gratiam factam, sed faciendam.

Hinc si Orator sciens impedimentum, 2226. crederet sufficere, quod Pontifex supplicationi annuerit, & mandatum proximè adfuturum sit, oratrici persuaderet, se jam posse licitè, ac validè contrahere, & ambo facto contraherent, matrimonium nullum foret; & si oratrix errore vel deceptione cognita, cum illo remanere nolle, etiam si copula intervenerit, vel Orator spondeat, se procuraturum mandatum dispensationis, validè ac licitè peteret *judicio Ecclesiæ* ab illo separari, nec ei declaratio nullitatis negari posset, si Oratorem conveniret apud Ordinarium, de quo dictum est in superioribus qq.

§. VIII.

An mandatum dispensationis expiret mortuo Papâ?

Quæstio procedit, si res adhuc sit integra? negativam sequitur Sanchez *l. 8. hic d. 28. n. 44.* quod omnino procedit, si mandatum datum sit nomine *sedis Apostolicæ*; hæc enim stat, etiam extincta personâ, quæ illam sedem tenebat; sed si data sit nomine ipsius Papæ, tunc Ecclesiam gubernantis? de Justis *l. 1. c. 6. n. 50.* censet non esse improbabile, omnes ejusmodi commissiones, quæ incipiunt à nomine *Pontificis*, censeri tamen factas nomine *sedis Apostolicæ*, consequenter non expirare

Zzz

rare